

Čizmić Dževad, geodeta

Dana 11.04.1999. godine uinro je naš kolega Dževad Čizmić, geodeta.

Rođen je 10.12.1932. godine u Sarajevu u činovničkoj porodici srednjeg imovnog stanja. Osnovnu školu, gimnaziju i Srednju geodetsku školu završio je u Sarajevu 1950. godine kada je diplomirao. Iste godine zaposlio se u državnoj službi u preduzeću "Georad", zatim u Geodetskoj upravi BiH.

Formiranjem Geodetskog zavoda 01.01.1962. godine prelazi na rad u isti gdje je radio do penzionisanja u julu mjesecu 1990. godine.

Godine 1961. položio je ispit za višu stručnu spremu i dobio zvanje geodete. U toku svog radnog vijeka radio je na svim geodetskim poslovima osim osnovnih radova. Terenske radove je izvodio širom Bosne i Hercegovine i to u Foči, Goraždu, Tuzli, Bos. Dubici, Mostaru, Čapljini, Trebinju, Bijeljini, Glamoču, Popovom Polju, Konjicu, a kao rukovodilac radio je u Glamoču, Foči i Bos. Dubici.

Na kancelarijskim radovima radio je kao izvođač na izradi planova a kasnije kao pregledač do 1977. godine kada je prešao u Planski sektor Geodetskog zavoda na posao referenta a od 1985. godine pa do penzionisanja i kao njegov rukovodilac.

Naš Dževad je bio istaknuti kaligraf i njegova umještost i preciznost su bili primjer drugima.

Naročito se isticao na klasičnom premjeru a posebno na premjeru gradova. Geodetski planovi u R 1:500 i R 1:1000 grada Sarajeva koje je radio rahmetli Dževad, predstavljaju vrhunac preciznosti i kvaliteta i kao takvi bili su prisutni na svim izložbama geodetskih planova i karata na prostoru bivše Jugoslavije.

Svakom poslu pristupao je savjesno i odgovorno uz uvijek razrađen metod rada, bio je tačan i ekspeditivan, svoje ogromno iskustvo nesebično je prenosio na mlađe kolege a vrlo često je davao korisne ideje za unapređenje struke zbog čega je za taj svoj rad bio i odlikovan.

Kolega Dževad je bio veoma društven i zbog toga je bio obljubljen među starijim i mlađim kolegama i ostalim prijateljima a bio je posebno aktivan u Društvu inženjera i tehničara BiH.

Smrću kolege Dževada izgubili smo izvanrednog radnika, cijenjenog kolegu i prijatelja, a iza njega su ostali supruga i kolegica Senka, sin Rusmir i unuk Mak u vječnoj tuzi i bolu.

Neka mu Alah podari lijep dženet.

Dervišić Muhamed